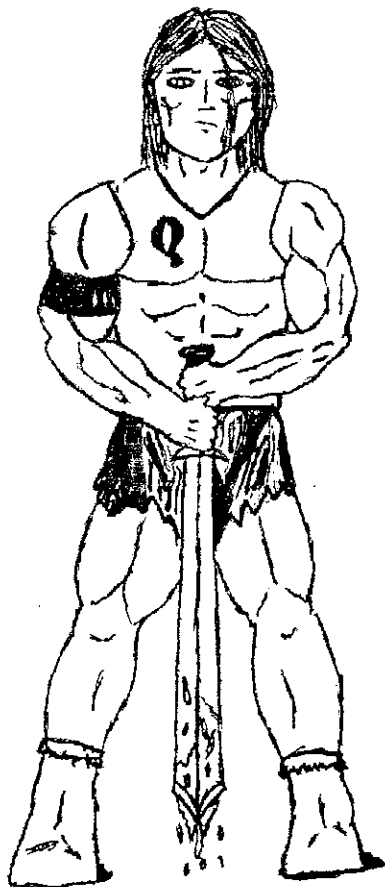

A BATALLA DA ETERNIDADE

A Dama da
Luz fixo unha reverencia,
deuse a volta e desapareceu.
O Señor da Paz fundiuse na tristeza
e andou toda a noite errante.
¡ Baila na escuridade da noite,
cántalle á luz da alba !
O Señor da Guerra está cantando ós
seus exércitos e ó tempo avisándonos,
sabemos o que nos está agardando.
¡ Arroxade as fouces e os martelos,
non descansedes ata que as vosas casas
estean fortemente pechadas !
Todos xuntos e unidos agardamos o poder
do máis escuro deles.
Escoito o estrépito dos cabalos no val
de embaixo, estou agardando ós anxos
de Avalón, agardando ó fulgor do Leste.
As mazás do val tocan o mar da felicidade,
a terra é boa e fértil do bo cuidado, non
o olvidedes.
¡ Baila na escuridade da noite,
cántalle a luz da alba !
As mazás vólvense castañas e negras,
a cara do Tirano vermella.
¡ Guerra é o berro común, collede as
espadas e voade !
O ceo está cheo do Ben e do Mal
que os mortais non poden comprender.
A noite é longa, as contas do tempo
parecen non pasar.
Ollos cansados ó amencer agardando o
fulgor do Leste.
A dor da Guerra non é maior que a
aflicción das secuelas.
Os tambores sacoden o muro do castelo,
o Señor da Guerra está cabalgando de negro.
¡ Canta mentres enervas o arco , dispara máis

recto esta vez !
Ningunha calor dá o lume na noite que ilumina
un rostro tan frío.
¡ Segue cabalgando !
As Runas Máxicas escritas en ouro dispostas a
devolver o equilibrio.
¡ Devolvédeo !
Ó fin o Sol está brillando, as nubes de tristeza
van desaparecendo.
Coas chamas do Señor da Guerra, a luz do Sol
cega os seus ollos.
¡ Devolvédenolo, devolvédenolo!
¡ Agora!

Pablo Aguilár Maciñeira 1ºB